

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ÖZ YÖNETİMLİ ÖĞRENMEYE HAZIRBULUNUŞLUK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ*

Burcu KARAFİL** Aytunga OĞUZ***

Öz

Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırmanın evrenini 2016-2017 eğitim öğretim yılında Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi'nin Fen Edebiyat Fakültesi (FEF), Mühendislik Fakültesi (MF) ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinin (İİBF) çeşitli lisans programlarında öğrenim gören 1. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise belirtilen evrenden yansız olarak seçilen 570 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ile Fisher ve diğerleri (2001) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlama çalışması Şahin ve Erden (2009) tarafından gerçekleştirilen "Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Ölçeği (ÖYÖHÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde; aritmetik ortalama, standart sapma gibi betimsel analiz teknikleri; iki değişkenin karşılaştırılmasında t-testi, üç ve daha fazla değişkenlerin karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin iyi düzeyde ($\bar{X}=3.88$) olduğu belirlenmiştir. Bulgulara göre, kadın öğrencilerle erkek öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerindeki kadın öğrenciler lehine anlamlı fark saptanmıştır. 4. sınıf öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri 1. sınıf öğrencilerine göre daha yüksektir. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri fakültelerine göre anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Ayrıca, üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılan öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyi puanlarının bu etkinliklere katılmayan öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyi puanlarına göre; bu etkinliklere bazen katılan öğrencilerin puanlarının da hiç katılmayan öğrencilerin puanlarına göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, öz yönetimli öğrenme, hazırbulunuşluk

EXAMINIG THE SELF-DIRECTED LEARNING READINESS LEVEL OF UNIVERSITY STUDNETS

Abstract

The aim of this study is to examine self-directed learning readiness level of university students in terms of various variables. The universe of the study consists of the first and fourth

* Bu çalışma 4-6 Mayıs 2017 tarihleri arasında Eskişehir'de düzenlenen VI. Uluslararası Sosyal Bilimler Eğitimi Sempozyumu'nda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Öğr. Gör., Yalova Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, burcu.karafil@yalova.edu.tr

*** Prof. Dr., Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi, aytunga.oguz@dpu.edu.tr

grade students who study at different undergraduate programs of various faculties of Bilecik Şeyh Edebali University during the 2016-2017 academic year. The sample group of the study is composed of 570 students selected from the specified universe. A personal information form prepared by the researchers to collect the demographic characteristics of the participants and a "Self-Directed Learning Readiness Scale" (ÖYÖÖÖ) developed by Fisher et al. (2001) and adapted to Turkish language by Şahin and Erden (2009) were used to answer the research problems. In the analysis of the data, descriptive analysis techniques such as arithmetic mean, standard deviation; t-test to compare two variables, and one-way analysis of variance (ANOVA) to compare three or more variables were used. As a result of the research, it was determined that the self-directed learning readiness level of university students was at good ($\bar{X} = 3.88$) level. When self-directed readiness level of students was examined in terms of gender, significant differences were found in favor of female students. When it was examined in terms of grade level, it was seen that 4th grade students had a higher level of self-directed learning readiness level than the first grade students. Findings showed that students' self-directed learning readiness level differed significantly in terms of faculty variable. In addition, self-directed learning readiness level scores of the students who attend the activities organized at universities such as conferences, panels, symposiums was found to be higher than the students who do not attend these activities while the scores of the students who sometimes attend these activities was higher than the students who never attend these activities.

Key Words: Higher Education, self-directed learning, readiness

GİRİŞ

Bilgi çağında yaşanan ekonomik, siyasi, teknolojik ve kültürel değişimler ve gelişmelerle birlikte bilginin sürekli değişip arttığı görülmektedir. Böyle bir ortamın her alanında olduğu gibi eğitim alanında da büyük değişimlere neden olmaktadır. 21. yüzyıla damgasını vuran bilgi toplumunda ülkelerin birbirleri ile uluslararası platformda rekabet edebilmesi ve ekonomik kalkınmanın sağlanabilmesi ise ülkelerin eğitim düzeylerine bağlıdır. (Guimaraes de Castro, 1999: 3). Bu nedenle, dünya ülkelerinin en temel hedefi toplumların eğitim ile bilgi toplumuna dönüştürülmesidir (Tutkun, 2010: 996). Bu dönüşüm bireylere sunulacak eğitimin bilimsel temellere dayalı olmasıyla ve niteliğinin artırılmasıyla gerçekleşebilir.

Bilgi toplumunda bireylerin sahip olmaları gereken bazı özellikler vardır. Bunlar arasında; problem çözme, eleştirel düşünme, sorgulama, bilgi okuryazarı olma, etkili iletişim ve işbirliği becerilerine sahip olma, girişimcilik vb. gibi birçok özellik sayılabilir. Bu özelliklerin kazandırılabilmesi için bilgi toplumunun bireylerine bilginin doğrudan aktarılması yerine bilgiye ulaşabilme becerilerinin kazandırılması gerekmektedir. Bu bağlamda kendi öğrenme süreçlerini yönetebilen ve kendi öğrenme ihtiyaçlarını karşılayabilen öğrenenlere gereksinim duyulmaktadır (Tekkol ve Demirel, 2017: 152). Bir başka ifade ile bireylerin dünyadaki gelişen teknoloji, iletişim ve küresel yarış içerisinde hayatta kalabilmeleri için öz yönetimli öğrenme becerilerine sahip olmaları oldukça önemlidir (Guglielmino, Guglielmino ve Long, 1987: 303; Trilling ve Fadel, 2009: 8; Conner, 2012: 30; Francis ve Flanigan, 2012:

2; Guglielmino, 2013: 4). Bu şekilde öğrenmenin daha etkili olacağı ifade edilmektedir (Manning, 2007: 107).

Öz yönetimli öğrenme bazı araştırmacılar tarafından öğretimin düzenlenmesinde öğrenen özerkliğinin vurgulandığı bir süreç olarak ele alınmaktadır. Bazı araştırmacılar ise öz yönetimli öğrenmeyi bireylerin ahlaki, duygusal ve entelektüel açıdan özerk olmasını amaçlayan kişisel bir özellik olarak tanımlamaktadır (Song ve Hill, 2007: 28). Öz yönetimli öğrenme bireylerin kendi öğrenme ihtiyaçlarının farkında olduğu (Knowles, 1975: 18) ve kendi öğrenme sorumluluklarını aldıkları (Hiemstra, 1999: 9) bir süreçtir. Bu süreçte bireyler kendi öğrenme hedeflerini belirleme, belirledikleri hedeflere ulaşabilmek için kullanacakları yöntem ve stratejileri seçme, belirledikleri hedeflere ulaşip ulaşmadıklarını kontrol etme ve öz değerlendirme yapabilme becerisine sahiptir (Liang ve Wang, 2011: 210; Kovalenkova Smirnova, 2015: 394; Tekkol ve Demirel, 2016: 152). Öz yönetimli öğrenenler öğrendiklerini bir durumdan başka bir duruma aktarabilmekte, neyi, nasıl ve ne zaman öğrenmek istediklerini kendileri belirlemekte ve gerektiğinde diğer bireylerle fikir alış verişini yapmaktadır (Brookfield, 2009: 2615). Öz yönetimli öğrenenlerin merak, eleştirel düşünme, anlama, algılama ve karar verme becerileri ve motivasyon düzeylerinin daha yüksek olduğu, kendilerine daha fazla güvendikleri, kişiler arası ilişkilerinin daha fazla gelişmiş olduğu (Cadorin, Cheng ve Palese, 2016: 2); yeni bilgileri edinme konusunda daha istekli oldukları, karşılaştıkları problem durumları ile başa çıkabildikleri ve kendilerini bağımsız, öz disiplinli, öz güvenli bireyler olarak tanımladıkları belirtilmektedir (Garrison, 1997: 20). Bu bağlamda, öz yönetimli öğrenme davranışları, bireylerin yaşamlarının her alanında karşılaşılabilecekleri zorluklarla başa çıkabilmek için gerekli olan tutum ve becerilerin bir birleşimi olarak görülebilir (Guglielmino ve Long, 2011: 1). Öz yönetimli öğrenmede birey öğrenmenin merkezinde yer almakta, iletişim ve bilgi teknolojilerinde yaşanan hızlı değişime ayak uydurabilmektedir. Çünkü öğretme ve öğrenme sürecinde yapılandırmacı ve insancıl bir eğitim anlayışıyla, öğrenci merkezli bir yaklaşım izlenmektedir (Conner, 2012: 29-30).

Öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk ise bireylerin öz yönetimli öğrenme için sahip olmaları gereken tutum, beceri ve kişilik özelliklerinin derecesini ifade etmektedir (Wiley 1983: 182). Öz yönetimli öğrenme sürecinin başarılı olabilmesi için bireylerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin yüksek düzeyde olması oldukça önemlidir (Sırakaya, 2015: 23). Bireylerin hazır bulunuşluk düzeylerini etkileyen çeşitli faktörler bulunmaktadır. Öncelikle, belirli bir alanda öz yönetimli öğrenen olabilmek için o alanla ilgili belirli bir düzeyde bilgi sahibi olunması gerekmektedir (Fisher ve diğerleri, 2001: 517). Ayrıca, belirli düzeyde bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerilere sahip olunmakla birlikte, bireylerin kişilik özellikleri, öğrenme stilleri, eleştirel düşünme becerileri, akademik başarıları ve öz yeterlik algıları gibi çeşitli etkenler de öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerini önemli ölçüde etkilemektedir (Karataş, 2017: 453). Bu nedenle, bu etkenlerin tamamının dikkate alınıp düzenlendiği öğrenme ortamları bireylerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerini artırabilir ve onların özyönetimli öğrenen davranışları sergileyebilmelerini sağlayabilir.

21. yüzyılda yükseköğretim kurumlarının en önemli görevlerinden birisi ise bireyselleştirilmiş, öğrenen merkezli öğrenme ortamlarında öğrenme sorumluluğunu alan

öğrenciler yetiştirmektir (Erçetin, 2001: 79). Bu eğitim düzeyinde öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerisine sahip olmaları ve kendi öğrenme süreçlerini yönlendirebilmeleri beklenir. Öz yönetimli öğrenme sürecinde önemli olan kişisel özerklik, kişisel sorumluluk ve kişisel gelişim kavramlarının geliştirilmesi yükseköğretimin de temel amaçları içerisinde yer almaktadır (Wilcox, 1996: 165). Buna göre öğrencilere toplumun ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde kişisel beceri ve yeterlikler kazandırılması gerekir (Foo, 2013: 24). Yükseköğretim öğrencilerinin hem öğrenme ortamlarında başarılı olabilmeleri hem de kişisel ve mesleki gelişimlerini yaşam boyu sürdürebilmelerinde öz yönetimli öğrenme becerilerinin geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Yükseköğretimde öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerisinin geliştirilmesinde en büyük görev öğretim elemanlarına düşmektedir. Öğretim elemanlarının sınıf ortamında yapacakları bütün etkinliklerde öğrenenlerin öz yönetimli öğrenme süreçlerini desteklemeleri gerekir (Wilcox, 1990: 30). Bunun için öğrencilere daha fazla kendilerini kontrol etme hakkı tanınmalıdır. Ayrıca, öğrencilere ne öğrenmeleri gerektiğini öğretmek yerine nasıl öğrenmeleri gerektiği öğretilmelidir (Smith, 2016: 16). Böylece yükseköğretimde öz yönetimli öğrenme desteğinin sağlanması ile öğrencilerin akademik performansı, akademik motivasyonları ve ders katılımları artırılabilir (Francis ve diğerleri, 2012: 4).

Alanyazın incelendiğinde yükseköğretim öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbuluşluk düzeylerini çeşitli değişkenler açısından inceleyen (Haron, 2003; Smedley, 2007; Yuan, Williams, Fang ve Pang, 2012; Prabjane ve Inthachot, 2013; Kar ve diğerleri, 2014; Aşkın, 2015; Sahoo, 2016; Shirke ve diğerleri, 2016); öz yönetimli öğrenmeye hazırbuluşluk düzeyi ile öğrencilerin öğrenme stilleri (Canipe, 2000; El-Gilany ve Abusaad, 2013), öz yeterlik inancı ile öğrenci memnuniyeti (Lollis, 2016) ve öğrenci yeterliliği (Yang ve Jiang, 2014) arasındaki ilişkileri inceleyen çalışmalara rastlanmaktadır. Türkiye’de bu konudaki araştırmaların sınırlı sayıda olduğu görülmekte ve daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenme becerilerinin incelenmesi öğrencilerin kendilerini geliştirmelerine, kendi öğrenme sorumluluklarını almalarına ve etkili öğrenme ortamlarının düzenlenmesine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbuluşluk düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbuluşluk düzeyleri nasıldır?
2. Üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bululuşluk düzeylerinde; cinsiyet, sınıf, fakülte, üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma ve bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmeleri izleme değişkenlerine göre anlamlı fark var mıdır?

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, örnekleme, veri toplama aracı ve verilerin analizine ilişkin bilgiler sunulmaktadır.

Araştırmanın Modeli

Araştırmada, tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modellerinde geçmişte ya da şu an var olan bir durum mevcut koşulları içerisinde her hangi bir değiştirme ya da etkileme çabası olmaksızın araştırılmaya çalışılmaktadır (Sönmez ve Alacapınar, 2013:46). Bu araştırmada da üniversite öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri var olan durumuyla incelenmektedir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2016-2017 eğitim öğretim yılında Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi'nin Fen Edebiyat Fakültesi (FEF), Mühendislik Fakültesi (MF) ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinin (İİBF) lisans programlarında öğrenim gören 1. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise belirtilen evrenden yansız olarak seçilen ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 570 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin 275'i (%48.2) 1. sınıf, 295'i (%51.8) ise 4. sınıfta öğrenim görmektedir. Bu öğrencilerin 238'i (%42.8) Fen Edebiyat Fakültesi, 121'i (%21.2) Mühendislik Fakültesi ve 211'i (%37) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğrencisidir. Öğrencilerin 65'i (% 11.4) Tarih, 51'i (%8.9) Coğrafya, 38'i (%6.7) Matematik, 42'si (%7.4) Arkeoloji, 42'si (%7.4) Türk Dili ve Edebiyatı, 42'si (%7.4) Elektrik-Elektronik Mühendisliği, 41'i (%7.2) Bilgisayar Mühendisliği, 38', (%6.7) Makine Mühendisliği, 75'i (13.2) Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, 77'si (%13.5) Maliye ve 59'u (%10.4) İşletme bölümü öğrencisidir. Öğrencilerin 284'ü (%49.8) kadın, 286'sı (%50.2) erkektir.

Veri Toplama Aracı

Araştırmanın problemlerine cevap bulmak amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan ve katılımcıların demografik özellikleriyle ilgili verilerin toplanmasını amaçlayan kişisel bilgi formu ile Fisher ve diğerleri (2001) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlama çalışması Şahin ve Erden (2009) tarafından gerçekleştirilen “Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği (ÖYÖHÖ)” kullanılmıştır.

“Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği” “kesinlikle katılmıyorum (1)”, “katılmıyorum(2)”, “kısmen katılıyorum (3)”, “katılıyorum (4)” ve “kesinlikle katılıyorum (5)” şeklinde Likert tipi beşli derecelendirme ölçeği ile cevaplanmaktadır. Ölçek “Öz Yönetim”, “Öğrenme İstekliliği” ve Öz Kontrol Becerileri” olmak üzere üç alt boyuttan ve 40 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik katsayısı ise Öz Yönetim alt boyutu için .87, Öğrenme İstekliliği alt boyutu için .86, Öz Kontrol alt boyutu için .79 ve toplam özyönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk puanı için .94'tür. Bu çalışmada ise ölçeğin alt boyutlarına ilişkin güvenirlik katsayıları; Öz Yönetim .88, Öğrenme İstekliliği .85 ve Öz Kontrol becerileri .83 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin tamamına ilişkin güvenirlik katsayısı ise .93 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerine ilişkin alt boyutların her biri için betimsel analizler yapılmış, aritmetik ortalama ve standart sapmaları, frekans (f) dağılımı ve yüzde (%) oranları özetlenmiştir. Cinsiyet gibi iki alt kategorili bağımsız değişken için bağımsız t-testi uygulanmıştır. Üç ve daha fazla alt kategorisi olan değişken verilerinin analizinde ise tek yönlü varyans analizi testinden yararlanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde, araştırma kapsamında elde edilen bulgular araştırmanın alt amaçlarına uygun olarak sınıflandırılarak tablolar halinde sunulmuştur. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi ve boyutlarına ilişkin verilerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1: Öğrencilerin Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Düzeylerine İlişkin Puanların Betimsel Analizleri

Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk	\bar{X}	SS
Öz Yönetim	3.99	0.67
Öğrenme İstekliliği	3.85	0.59
Öz Kontrol Becerileri	3.88	0.67
Toplam Puan	3.88	0.56

N=570

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri incelendiğinde, ölçeğin Öz Yönetim ($\bar{X}=3.99$), Öğrenme İstekliliği ($\bar{X}=3.85$) ve Öz Kontrol Becerileri ($\bar{X}=3.88$) boyutları ile toplam puan ortalamasının ($\bar{X}=3.88$) katılıyorum düzeyinde olduğu görülmüştür.

Araştırmanın bir diğer amacı da öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin cinsiyet, sınıf, fakülte, bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmeleri izleme ve üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma değişkenlerine göre anlamlı fark gösterip göstermediğinin belirlenmesidir. Tablo 2’de, öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi ölçeğinden aldıkları puanların cinsiyet değişkeni açısından farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t testi sonuçları yer almaktadır

Tablo 2: Öğrencilerin Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Düzeyi Puanlarının Cinsiyete Göre t-Testi Sonuçları

Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk	Cinsiyet	N	\bar{X}	SS	T	p
Öz Yönetim	Kadın	284	4.02	.63	1.19	.23

Öğrenme İstekliliği	Erkek	286	3.96	.71	2.13	.03
	Kadın	284	3.90	.56		
Öz Kontrol Becerileri	Erkek	286	3.80	.60	2.48	.01
	Kadın	284	3.95	.63		
Toplam	Erkek	286	3.81	.71	2.12	.03
	Kadın	284	3.86	.52		
	Erkek	286	3.76	.59		

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk puanları cinsiyete göre karşılaştırıldığında, Öz Yönetim boyutunda anlamlı bir fark saptanmazken [$t_{(568)}=1.19$, $p>0.05$]; Öğrenme İstekliliği [$t_{(568)}=2.13$, $p<0.05$]; Öz Kontrol Becerileri [$t_{(568)}=2.48$, $p<0.05$] boyutlarında ve öz yönetimli öğrenme toplam puanlarında [$t_{(568)}=2.12$, $p<0.05$] kadın öğrenciler lehine anlamlı bir fark saptanmıştır [$p<0.05$].

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerine ilişkin puanlarının öğrenim gördükleri sınıflara göre anlamlı bir fark gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla bağımsız gruplar t-testi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3: Öğrencilerin Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Düzeylerinin Sınıf Değişkenine Göre t-Testi Sonuçları

Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk	Sınıf	n	\bar{X}	SS	t	p
Öz Yönetim	1.Sınıf	275	3.89	.74	-3.6	.00
	4.Sınıf	295	4.09	.58		
Öğrenme İstekliliği	1.Sınıf	275	3.79	.64	-2.4	.01
	4.Sınıf	295	3.91	.52		
Öz Kontrol Becerileri	1.Sınıf	275	3.79	.71	-2.9	.00
	4.Sınıf	295	3.96	.62		
Toplam	1.Sınıf	275	3.73	.62	-3.3	.00
	4.Sınıf	295	3.88	.49		

Tablo 3'te görüldüğü gibi, öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşlukları Öz Yönetim [$t_{(556)}=-3.6$, $p<0.05$]; Öğrenme İstekliliği [$t_{(556)}=-2.4$, $p<0.05$]; Öz Kontrol Becerileri [$t_{(556)}=-2.9$, $p<0.05$] boyutlarında ve öz yönetimli öğrenme toplam puanlarında [$t_{(556)}=-3.3$, $p<0.05$] sınıf değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Bu farklılıklar bütün boyutlarda ve toplam puanda 4. sınıf öğrencileri lehinedir.

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri fakültelerine göre karşılaştırılmış ve Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4: Öğrencilerin Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Düzeylerinin Fakülte Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluk	Fakülte	n	\bar{X}	SS	Var. K.	K.T.	SD	K.O.	F	p	Anlamlı Fark
Öz Yönetim	1.FEF	238	3.99	.68	G. Arası	3.006	2	1.50	3.33	.03	
	2.MF	121	3.87	.73	G. İçi	255.905	567	.45			3>1
	3.İİBF	211	4.07	.61	Toplam	258.911	569				3>2
Öğrenme İstekliliği	1.FEF	238	3.80	.59	G. Arası	7.242	2	3.62	10.72	.00	
	2.MF	121	3.69	.59	G. içi	191.365	567	.33			3>1
	3.İİBF	211	3.98	.55	Toplam	198.607	569				3>2
Öz Kontrol Becerileri	1.FEF	238	3.90	.64	G. Arası	12.768	2	6.38	14.65	.00	
	2.MF	121	3.61	.70	G. içi	247.033	567	.43			1>2
	3.İİBF	211	4.01	.65	Toplam	259.801	569				3>1
Toplam Puan	1.FEF	238	3.79	.56	G. Arası	6.069	2	3.03	9.79	.00	
	2.MF	121	3.64	.60	G. İçi	175.634	567	.31			1>2
	3.İİBF	211	3.92	.51	Toplam	181.703	569				3>1

$p < .05$

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyi fakülte değişkeni açısından incelendiğinde Öz yönetim [$F(2,567)=3.33; p<.05$]; Öğrenme İstekliliği [$F(2,567)=10.72; p<.05$]; Öz Kontrol Becerileri [$F(2,567)=14.65; p<.05$] boyutlarında ve öz yönetimli öğrenme toplam puanlarında [$F(2,567)=9.79; p<.05$] anlamlı farklar olduğu görülmektedir. Gruplar arasındaki bu farkların kaynağını belirlemek amacıyla Tukey testi yapılmıştır. Bu testin sonucuna göre Öz Yönetim boyutunda İİBF öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri ile ($\bar{X} = 4.07, s = .61$) MF ($\bar{X} = 3.87, s = .73$) ve FEF ($\bar{X} = 3.99, s = .68$) öğrencileri arasında İİBF öğrencilerine lehine anlamlı farklar bulunmuştur. Benzer şekilde Öğrenme İstekliliği boyutunda İİBF öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri ile ($\bar{X} = 3.98, s = .55$) MF ($\bar{X} = 3.69, s = .59$) ve FEF ($\bar{X} = 3.80, s = .59$) öğrencileri arasında İİBF öğrencileri lehine anlamlı farklar bulunmuştur.

Öz Kontrol Becerileri boyutunda ise FEF öğrencileri ($\bar{X} = 3.90, s = .64$) ile MF öğrencileri arasında ($\bar{X} = 3.61, s = .70$) FEF öğrencileri lehine anlamlı bir fark olduğu görülürken; İİBF öğrencileri ($\bar{X} = 4.01, s = .65$) ile MF öğrencileri arasında İİBF öğrencileri lehine anlamlı bir farklılık olduğu sonucu elde edilmiştir. Benzer şekilde ve öz yönetimli öğrenme toplam puanları açısından FEF öğrencileri ($\bar{X} = 3.79, s = .56$) ile MF öğrencileri ($\bar{X} = 3.64, s = .60$) arasında FEF öğrencileri lehine; İİBF öğrencileri ($\bar{X} = 3.92, s = .51$) ile MF öğrencileri arasında İİBF öğrencileri lehine anlamlı farklar bulunmuştur.

Araştırmada öğrencilerin ölçekten aldıkları puanlar üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma düzeylerine göre karşılaştırılmıştır. Tablo 5'te bu karşılaştırmaya ilişkin ANOVA analizi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 5: Öğrencilerin Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluklarının Üniversitede Düzenlenen Konferans, Panel, Sempozyum vb. gibi Etkinliklere Katılıma Değişkenine Göre Karşılaştırılması

Öz Yönetimli Öğrenmeye Hazırbulunuşluk	Katılma Düzeyi	n	\bar{X}	SS	Var. K.	K.T.	SD	K.O.	F	p	Anlamlı Fark (Tukey)
Öz Yönetim	1.Evet	146	4.08	.74	G. Arası	15.966	2	7.98	18.63	.00	
	2.Hayır	95	3.62	.81	G. İçi	242.946	567	.42			1>2
	3.Bazen	329	4.06	.55	Toplam	258.911	569				3>2
Öğrenme istekliliği	1.Evet	146	3.93	.63	G. Arası	7.502	2	3.75	11.12	.00	
	2.Hayır	95	3.60	.65	G. içi	191.105	567	.33			1>2
	3.Bazen	329	3.88	.52	Toplam	198.607	569				3>2
Öz Kontrol Becerileri	1.Evet	146	3.93	.67	G. Arası	16.899	2	8.44	19.72	.00	
	2.Hayır	95	3.50	.73	G. içi	242.902	567	.42			1>2
	3.Bazen	329	3.97	.62	Toplam	259.801	569				3>2
Toplam	1.Evet	146	3.88	.59	G. Arası	11.761	2	5.88	19.61	.00	
	2.Hayır	95	3.49	.65	G. İçi	169.942	567	.30			1>2
	3.Bazen	329	3.86	.48	Toplam	181.703	569				3>2

$p < .05$

Tablo 5'e göre öğrencilerin yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyi puanları üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma değişkeni açısından Öz Yönetim [$F(2-567)=18.63; p<.05$], Öğrenme İstekliliği [$F(2-567)=11.12; p<.05$], Öz Kontrol Becerileri [$F(2-567)=19.72; p<.05$] ve toplam puan [$F(2-567)=19.61; p<.05$] boyutlarında anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Gruplar arasındaki farkın kaynağını belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Tukey çoklu karşılaştırma testi sonucunda bütün boyutlarda üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılıp katılmama sorusuna “evet” diyen grup ile “hayır” şeklinde yanıt veren grup arasında “evet” grubu lehine; “hayır” şeklinde yanıt veren grup ile “bazen” şeklinde yanıt veren grup arasında “bazen” grubu lehine anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Bu durumda bu etkinliklere katılan öğrencilerin puanlarının bu etkinliklere katılmayan öğrenci puanlarına göre; bu etkinliklere bazen katılan öğrenci puanlarının ise hiç katılmayan öğrenci puanlarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri *bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmeleri takip etmede* değişkenine göre karşılaştırıldığında Öz Yönetim [$t(568) = -.61, p>0.05$]; Öğrenme İstekliliği [$t(568) = -1.3, p>0.05$]; Öz Kontrol Becerileri [$t(568) = -1.5, p>0.05$] boyutlarında ve toplam puanda [$t(568) = -1.2, p>0.05$] anlamlı farklar saptanmamıştır.

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri incelendiğinde, bütün boyutlarda ve toplam

puanda öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşlukları “katılıyorum” düzeyine karşılık gelmektedir. Bu durumda öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin iyi düzeyde olduğu söylenebilir. Bu sonuç alanyazındaki bazı araştırma sonuçlarıyla (Tarhan ve Erözden, 2008; Yuan, Williams, Fang ve Pang, 2011; El-Gilany ve Abusaad, 2013; Prabjandee ve Inthachot, 2013, Yang ve Jiang, 2014; Sahoo, 2016) benzerlik göstermektedir. Buna karşılık Haron (2003) tarafından yapılan çalışmada öğrencilerin öz yönetimli öğrenme düzeylerinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçeğin alt boyutları incelendiğinde “Öz Yönetim” boyutunun ortalamasının “Öğrenme İstekliliği” ve “Öz Kontrol Becerileri” boyutlarından biraz daha yüksek olduğu sonucu elde edilmiştir. Başka bir anlatımla öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini yönetme konusunda hazır bulunuşluk düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Ancak öğrencilerin puan ortalamalarının “kesinlikle katılıyorum” düzeyinde olmadığı da dikkate alınırsa öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluklarının daha üst düzeylere çıkartılması gerektiği düşünülebilir.

Araştırmada üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırıldığında, “Öğrenme İstekliliği” ve “Öz Kontrol Becerileri” boyutları ile öz yönetimli öğrenme toplam puanlarında cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklar bulunmuştur. Bu farkların ise kadın öğrenciler lehine olduğu görülmüştür. Bir başka ifade ile kadın öğrencilerin öğrenme istekliliği ve öz kontrol beceri düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğu söylenebilir. Benzer şekilde Aşkın (2015:108) da araştırmasında kız öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerilerinin erkek öğrencilerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Buna karşılık Kar ve diğerleri (2014:291) ile Sherki ve diğerleri (2016:2613), erkek öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Araştırmada “Öz Yönetim” boyutunda cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık olmadığı belirlendiğinden, özyönetim konusunda kadın ve erkek öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeylerinin benzer olduğu düşünülebilir. Hall-Johnsen (1985:128), Smedley (2007:373), Sahoo (2016:166) tarafından yapılan çalışmalarda ise kadın ve erkek öğrenciler arasında öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk açısından anlamlı bir farklılık olmadığı belirtilmektedir. Cinsiyet değişkeni açısından araştırma sonuçlarında görülen bu farklılıklar öğrencilerin yetiştikleri ortamlarda onlara sunulan olanakların farklılığından kaynaklanabilir.

Elde edilen bulgulara göre öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri sınıf değişkeni açısından anlamlı farklılık göstermektedir. “Öz Yönetim”, “Öğrenme İstekliliği” ve “Öz Kontrol Becerileri” boyutlarında 4. sınıf öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin 1. sınıf öğrencilerine göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Buna bağlı olarak öğrenim basamağı ilerledikçe öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin de arttığı söylenebilir. Öğrencilerin yaşadıkları deneyimler ve okulda geçirdikleri yaşantılar bunun bir nedeni olabilir. Bu bulgu öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerilerini sınıf düzeyine göre inceleyen çeşitli çalışma bulguları ile benzerlik göstermektedir. Kar ve diğerleri (2014:291) ile Sherki ve diğerleri (2016:2613) tarafından yapılan çalışmada, 1. dönem öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyinin 5. dönem öğrencilerinden daha yüksek olduğu belirtilmiştir. Buna

karşılık Aşkın (2015:108), çalışmasında üniversite öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerisi düzeylerinin sınıf değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi öğrenim gördükleri fakülteleri açısından incelendiğinde bütün boyutlarda anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür. İlgili boyutlar ilişkili farkın kaynağı incelendiğinde Öz Yönetim ve Öğrenme İstekliliği boyutlarında İİBF öğrencilerinin aldıkları puanların MF ve FEF öğrencilerine göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Öz Kontrol Becerileri ve Öz Yönetimli Öğrenme toplam puanlarında ise FEF öğrencilerinin aldıkları puanların MF öğrencilerinden; İİBF öğrencilerinin aldıkları puanların ise MF öğrencilerine göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sosyal alanlarda öğrenim gören öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluklarının fen ve matematik alanlarda öğrenim görenlere göre daha yüksek olduğu dikkat çekmektedir. Bu sonuçlara benzer şekilde Aşkın(2015:108) da güzel sanatlar, sosyal bilimler ve sağlık bilimleri konu alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinin öz-yönetimli öğrenme becerilerinin, fen bilimleri konu alanında öğrenim görmekte olan üniversite öğrencilerine göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Öğrencilerin fakültede aldıkları derslerin ve öğrenme ortamlarının farklılaşması öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerini farklılaştırmış olabilir. MF ve FEF öğrencilerinin bu becerilerinin daha üst düzeylere getirilmesi için özerk öğrenme ortamlarının düzenlenmesi ve öğrenen özerkliğinin desteklenmesi yararlı olabilir.

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi puanları öğrencilerin üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılıma durumlarına göre karşılaştırıldığında bütün boyutlarda anlamlı olarak farklılaşma olduğu görülmektedir. Bu durumda üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk açısından önemli bir değişken olarak düşünülebilir. Bütün boyutlarda üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılan öğrencilerin puanlarının bu etkinliklere katılmayan öğrencilerin puanlarına göre; bu etkinliklere bazen katılan öğrencilerin puanlarının hiç katılmayan öğrencilerin puanlarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğrencilerin üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılma durumları arttıkça öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin de arttığı söylenebilir. Bu doğrultuda üniversitelerde bu tür kültürel etkinliklerin düzenlenmesi ve öğrencilerin bu tür etkinliklere daha fazla katılmalarının sağlanması gerekmektedir.

Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyi bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmeleri takip etme durumuna göre karşılaştırıldığında ölçeğin alt boyutları arasında herhangi bir fark bulunmamıştır. Öğrencilerin bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki gelişmeleri takip edip etmemeleri öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerini farklılaştırmamaktadır. Bu durumda bilgisayar ve bilgi teknolojilerindeki gelişmeleri takip eden ve etmeyen öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin benzer olduğu düşünülebilir.

Sonuç olarak bu çalışmada üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ancak bunun çok iyi düzeyde olmadığı dikkate alınır, daha iyi düzeye getirilmesi gerektiği söylenebilir. Ayrıca öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerini; cinsiyet, sınıf, fakülte ve

AKADEMİKBAKIŞ DERGİSİ

Sayı: 72 Mart - Nisan 2019

Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi

ISSN: 1694-528X İktisat ve Girişimcilik Üniversitesi, Türk
Dünyası Kırgız – Türk Sosyal Bilimler Enstitüsü, Celalabat –
KIRGIZİSTAN <http://www.akademikbakis.org>

üniversitede düzenlenen konferans, panel, sempozyum vb. gibi etkinliklere katılıma gibi çeşitli değişkenler etkilemektedir. Öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluklarını etkileyen değişkenlerin öğrenme ortamlarının düzenlenmesinde dikkate alınması gerekmektedir.

Bilgi ve iletişim teknolojisi alanında yaşanan değişiklikler sonucunda bireylerin öğrenme şekillerinde de değişiklikler yaşanmaktadır. Bireylerin yaşamlarında daha etkin bir şekilde yer alabilmeleri için öz yönetimli öğrenme becerileri ile donanımlı olmaları oldukça önemlidir (Guglielmino ve Long, 2011:1). Ayrıca toplumlarda meydana gelen değişimlerle birlikte daha demokratik toplum yapılarının oluşabilmesi de öğretim öğrenme sürecinde öğrencilerin öz yönetimli öğrenme becerisine sahip olmalarını gerektirmektedir (Bolhuis, 2003:328). Bundan dolayı yükseköğretim sürecinde öğrenenlere daha fazla öğrenme sorumluluğu verilerek, etkin öğrenme ortamları düzenlenerek öz yönetimli öğrenme becerileri geliştirmelerine yardımcı olunmalıdır. Bu çalışma üniversite öğrencileri ile sınırlı olduğundan sonraki araştırmalarda, eğitim sisteminin daha alt kademelerinde öğrenim gören öğrencilerin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeyleri belirlenebilir ve farklı kademeler arasında karşılaştırmalar yapılabilir. Ayrıca, gelecek araştırmalarda üniversite öğrencilerinin öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin motivasyon, öz yeterlik inancı gibi çeşitli değişkenlerle ilişkisi incelenebilir.

KAYNAKÇA

- Aşkın, İ. (2015). *Üniversite öğrencilerinin öz-yönetimli öğrenme becerilerinin incelenmesi*, (Yayımlanmamış doktora tezi), Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bolhuis, S. (2003). Towards process-oriented teaching for self-directed lifelong learning: A multidimensional perspective. *Learning and Instruction*, 13(3), 327-347.
- Brookfield, S.D. (2009) Self-Directed Learning. Maclean R., Wilson D. (ed.) *International handbook of education for the changing world of work*. (s.2615-2627). Springer: Dordrecht
- Cadorin, L., Cheng, S. F., & Palese, A. (2016). Concurrent validity of self-rating scale of self-directed learning and self-directed learning instrument among Italian nursing students. *BMC nursing*, 15(1), 1-10.
- Canipe, J. B. (2001). *The Relationship between self-directed learning and learning styles*. (PhD thesis), University of Tennessee, Knoxville.
- Conner, T. R. (2012). *The relationship between self-directed learning and information literacy among adult learners in higher education*, (PhD thesis), University of Tennessee, Knoxville.
- El-Gilany, A. H., & Abusaad, F. E. S. (2013). Self-directed learning readiness and learning styles among Saudi undergraduate nursing students. *Nurse Education Today*, 33(9), 1040-1044.
- Erçetin, Ş. (2001). Biz akademisyenler geleceğin yükseköğretim kurumlarını yaratmaya hazır mıyız?. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 7(1), 75-86.
- Fisher, M., King, J., & Tague, G. (2001). Development of a self-directed learning readiness scale for nursing education. *Nurse education today*, 21(7), 516-525.
- Francis, A., & Flanigan, A. (2012). Self-directed learning and higher education practices: Implications for student performance and engagement. *Mountain Rise, the International Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 7(3), 1-18.
- Foo, K. Y. (2013). A vision on the role of environmental higher education contributing to the sustainable development in Malaysia. *Journal of Cleaner Production*, 61, 6-12.
- Garrison, D. R. (1997). Self-directed learning: Toward a comprehensive model. *Adult education quarterly*, 48(1), 18-33.
- Guglielmino, P. J., Guglielmino, L. M., & Long, H. B. (1987). Self-directed learning readiness and performance in the workplace. *Higher Education*, 16(3), 303-317.
- Guglielmino, L., & Long, H. (2011). The international self-directed learning symposium: A 25-year perspective. *International Journal of Self-Directed Learning*, 8(1), 1-6.
- Guglielmino, L. (2013). The case for promoting self-directed learning in formal educational institutions, *SA-eDUC JOURNAL*, 10(2), 1-18.
- Guimaraes de Castro, M. H. (1999). Education for the 21st Century: The Challenge of Quality and Equity. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED439147.pdf>. Erişim tarihi: 06.08.2018
- Hall-Johnsen, K. J. (1985). *The relationship between readiness for, and involvement in self-directed learning*. (Phd. Thesis), Iowa State University.
- Haron, S. (2003). *The relationship between readiness and facilitation of self-directed learning and academic achievement: A comparative study of web-based distance learning models of two universities*, (PHD thesis), Universiti Putra Malaysia.

- Hiemstra, R. (2011). Self-directed learning: Individualizing instruction–most still do it wrong. *International Journal of Self-Directed Learning*, 8(1), 46-59.
- Kar, S. S., Premarajan, K. C., Ramalingam, A., Iswarya, S., Sujiv, A., & Subitha, L. (2014). Self-directed learning readiness among fifth semester MBBS students in a teaching institution of South India. *Education for Health*, 27(3), 289-292.
- Karataş, K. (2017). Öğretmen adaylarının öz yönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin üst-bilişsel farkındalık düzeyleri açısından yordanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)* 32(2): 451-465.
- Knowles, M. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. New York: Associated Press.
- Kovalenko, N. A., & Smirnova, A. Y. (2015). Self-directed learning through creative activity of students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 166, 393-398.
- Liang, L. J., & Wang, W. L. (2011). Promotion of self-directed learning through developmental teaching strategies. *Journal of American Academy of Business, Cambridge*, 17(1), 209-215.
- Lollis, M. A. W. (2016). *Self-directed learning readiness, student satisfaction, self-confidence, and persistence in associate degree nursing students* (PHD Thesis), Capella University.
- Manning, G. (2007). Self-directed learning: A key component of adult learning theory. *Business and Public Administration Studies*, 2(2), 104-112.
- Prabjane, D., & Inthachot, M. (2013). Self-directed learning readiness of college students in Thailand. *Journal of Educational Research and Innovation*, 2(1), 1-11.
- Sahoo, S. (2016). Finding self-directed learning readiness and fostering self-directed learning through weekly assessment of self-directed learning topics during undergraduate clinical training in ophthalmology. *International Journal of Applied and Basic Medical Research*, 6(3), 166-169.
- Shirke, R. P., Rawat, A., Chandar, V., Walia, J., Wasim, S., & Bhat, N. K. (2016). Evaluation of the self-directed learning readiness of Medical Undergraduates in pediatrics department: A study from medical college in Uttarakhand state of India. *International Journal of Medical Science and Public Health*, 5(12), 2610-2614.
- Sırakaya, D. (2015). *Tersyüz sınıf modelinin akademik başarı, öz - yönetimli öğrenme hazır bulunuşluğu ve motivasyon üzerine etkisi*. (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Smedley, A. (2007). The self-directed learning readiness of first year bachelor of nursing students. *Journal of Research in Nursing*, 12(4), 373-385.
- Smith, A. (2016). *Experiential learning*. Edward Elgar Publishing Limited.
- Song, L., & Hill, J. R. (2007). A conceptual model for understanding self-directed learning in online environments. *Journal of Interactive Online Learning*, 6 (1), 27-42.
- Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2013). *Örneklendirilmiş bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şahin, E., & Erden, M. (2009). Reliability and Validity of Self-Directed Learning Readiness Scale (SDLRS). *Education Sciences*, 4(3), 695-706.
- Tarhan, B., & Erözden, A. (2008). Learner Autonomy and Trainee Teachers' Readiness for Self-Directed Learning. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 25(1), 43.63.

AKADEMİKBAKIŞ DERGİSİ

Sayı: 72 Mart - Nisan 2019

Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi

ISSN: 1694-528X İktisat ve Girişimcilik Üniversitesi, Türk
Dünyası Kırgız – Türk Sosyal Bilimler Enstitüsü, Celalabat –
KIRGIZİSTAN <http://www.akademikbakis.org>

- Tekkol, İ. A., & Demirel, M. (2017). Öğretmen Adaylarının Öz-Yönetimli Öğrenme Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. *International Journal of Curriculum and Instructional Studies*, 6(12), 151-168.
- Trilling, B., & Fadel, C. (2009). 21st century skills: Learning for life in our times. John Wiley & Sons.
- Tutkun, Ö. F. (2010). 21. Yüzyılda Eğitim Programının Felsefi Boyutları, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30 (3), 993-1016.
- Wilcox, S. (1996). Fostering self-directed learning in the university setting. *Studies in Higher Education*, 21(2), 165-176.
- Wiley, K. (1983). Effects of a self-directed learning project and preference for structure on self-directed learning readiness. *Nursing Research*, 32 (3), 181–185.
- Yang, G. F., & Jiang, X. Y. (2014). Self-directed learning readiness and nursing competency among undergraduate nursing students in Fujian province of China. *International Journal of Nursing Sciences*, 1(3), 255-259.
- Yuan, H. B., Williams, B. A., Fang, J. B., & Pang, D. (2012). Chinese baccalaureate nursing students' readiness for self-directed learning. *Nurse Education Today*, 32(4), 427-431.